

Familie rechtbank West-Vlaanderen (afd. Brugge), vonnis van 19 februari 2018

Nationaliteit – Artikel 1 §2, 4° WBN – Gewichtige feiten eigen aan de persoon – Artikel 2, 1° KB van 14 januari 2013 – Strafrechtelijke veroordeling – Boetes betaald en dossiers geseponeerd – Geen gewichtig feit eigen aan de persoon

Nationalité – Article 12bis, § 1, 1° CNB – Faits personnels graves – Article 2, 1° AR du 14 janvier 2013 – Condamnation pénale – Amendes payées et dossiers classés sans suite – Absence de fait personnel grave

In de zaak:

I. Feitelijke en proceduriële voorgaanden

Volgens de gegevens van het Rijksregister is X. geboren te [...] (ex- USSR) op [...] 1989 en heeft hij de nationaliteit van Kirgizstan. Hij deed op 7 maart 2017 voor de Ambtenaar van de Burgerlijke stand van Oostende een aanvraag tot het verkrijgen van de Belgische nationaliteit overeenkomstig artikel 12 bis §1, 5° W.B.N. Op 15 maart 2017 werd het dossier volledig bevonden.

Bij aangetekende brief d.d. 7 juli 2017 deelde het O.M. zijn negatief advies mee aan verzoeker, gesteund op gewichtige feiten eigen aan de persoon van verzoeker.

Verzoeker nam kennis van voormeld negatief advies op 10 juli 2017.

Bij aangetekende brief van 19 juli 2017 heeft de raadsman van verzoeker aan de Ambtenaar van de Burgerlijke stand meegedeeld dat hij beroep wenste aan te tekenen, met verzoek om het dossier door te sturen naar deze rechtbank.

Op 25 oktober 2017 deelde de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand van Oostende mee dat verzoeker de zaak aanhangig wilde maken voor deze rechtbank volgens artikel 12 bis §4 W.B.N., met toevoeging van de bewijsstukken en het negatief advies van de procureur des Konings.

De rechtbank heeft kennis genomen van het dossier van de rechtspleging en in het bijzonder:

- het dossier met de bewijsstukken en met het negatief advies van de heer procureur des Konings, toegezonden door de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand van Oostende op 25 oktober 2017 en ingeschreven op de griffie van deze rechtbank op 31 oktober 2017;
- het administratief dossier van het Openbaar Ministerie, gevoegd bij het rechtsplegingsdossier;
- het proces-verbaal van de zitting van 22 januari 2018;
- de argumentatie van betrokkene en zijn raadsman zoals opgenomen in besluiten en zoals naar voren gebracht in raadkamer op de zitting van 22 januari 2018;
- het mondeling advies van het Openbaar Ministerie zoals uitgebracht op de zitting 22 januari 2018 in raadkamer, waarbij volhard werd in het voorheen verleend negatief advies, waarop nog gerepliceerd werd door verzoeker en zijn raadsman.

De artikelen 2, 9 en volgende van de wet van 15 juni 1935 tot regeling van het taalgebruik in gerechtszaken werden in acht genomen.

II. Beoordeling

1. De tijdigheid van het negatief advies van de procureur des Konings en van de aanvraag voor gerechtelijke behandeling staat niet ter discussie.
2. De redenen voor het niet voldoen aan de wettelijke voorwaarden, waarnaar het Openbaar Ministerie refereert, worden in het advies als volgt omschreven:

"U werd in het verleden veroordeeld door de:

- *Correctionele rechtbank te Brugge dd. 02-03-2010 (diefstal - heling van voorwerpen verkregen d.m.v. een misdaad of wanbedrijf)*
- *Politierechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen dd. 29-03-2016 (politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg: rood licht)*

Daarenboven is gebleken dat de boetes en de gerechtskosten nog niet volledig werden vereffend.

Tevens bent u gekend in enkele geseponeerde dossiers:

- *[...] (opzettelijke slagen en verwondingen)*
- *[...] (opzettelijke slagen en verwondingen)*
- *[...] (opzettelijke slagen en verwondingen)*

Mijn ambt is bijgevolg van oordeel dat de Belgische nationaliteit u dient geweigerd te worden omwille van gewichtige feiten eigen aan uw persoon".

3. Op grond van het administratief dossier van het O.M. staat vast:
 - dat verzoeker op 21 augustus 2000 in België aangekomen is, als minderjarige, samen met zijn minderjarige broer, en dat hij zich de dag nadien vluchteling verklaard heeft; dat de asielaanvraag op 4 september 2000 door de Dienst Vreemdelingenzaken ontvankelijk verklaard werd;
 - dat verzoeker op 1 februari 2005 een verzoek tot regularisatie in toepassing van artikel 9 §3 van de Vreemdelingenwet ingediend heeft, welk verzoek op 23 februari 2006 ingewilligd werd door de Dienst Vreemdelingenzaken, waarna hij op 16 maart 2006 in het bezit gesteld werd van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister van onbepaalde duur, geldig tot 16 maart 2007;
 - dat verzoeker op 17 oktober 2006 een aanvraag om machtiging tot vestiging ingediend heeft, waarna hij op 16 maart 2007 ingeschreven werd in het bevolkingsregister en in het bezit gesteld van een identiteitskaart voor vreemdeling, momenteel geldig tot 26 juni 2018 (C-kaart);

- dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 16 juli 2010 de asielaanvraag van 21 augustus 2000 afgewezen heeft en zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd heeft;
- dat verzoeker sedert 16 maart 2006 in ononderbroken wettelijk verblijf is in België.

4. De vervulling van de grondvoorwaarden voor het verkrijgen van de Belgische nationaliteit op grond van artikel 12 bis §1, 5° W.B.N (leeftijd, tien jaar wettelijk verblijf in België, kennis van een landstaal en deelname aan het leven van zijn onthaalgemeenschap) staat niet ter discussie.

5. Wat de door het Openbaar Ministerie in het voormeld schriftelijk negatief advies van 7 juli 2017 aangehaalde feiten betreft, die volgens het schriftelijk advies van het O.M. gewichtige feiten vormen die de nationaliteitsverwerving in de weg staan, komt de rechtbank tot de volgende bevindingen.

6. De wet van 4 december 2012 kwalificeert zelf reeds een aantal feiten als een gewichtig feit eigen aan de persoon, zonder hiermee op een strikte wijze een aantal gevallen van gewichtige feiten te omschrijven:

- het feit zich te bevinden in een van de gevallen die betrekking hebben op de vervallenverklaring van de nationaliteit;
- het feit aanhanger te zijn van een beweging of organisatie die door de Veiligheid van de Staat als gevaarlijk wordt beschouwd;
- het feit dat de identiteit of hoofdverblijfplaats onmogelijk kan worden gecontroleerd of de identiteit niet kan worden gewaarborgd;
- het feit dat aan de aanvrager, omwille van eender welke vorm van sociale of fiscale fraude, door de rechter een definitieve straf is opgelegd die in kracht van gewijsde is gegaan (zie artikel 1 §2, 4° W.B.N.).

Bij KB van 14 januari 2013 tot uitvoering van de wet van 4 december 2012 werd de wettelijke (niet-limitatieve) lijst van gewichtige feiten eigen aan de persoon aangevuld als volgt (zie artikel 2 van het KB):

1° elke strafrechtelijke veroordeling tot een effectieve gevangenisstraf die voorkomt in het strafregister, tenzij er eerherstel werd bekomen.

2° elk feit dat kan leiden tot een veroordeling zoals bedoeld in 1°, wanneer er een opsporingsonderzoek tegen de betrokkene in het jaar voorafgaand aan de verklaring of het verzoek werd geopend en voor zover dat opsporingsonderzoek nog altijd hangende is.

3° elk feit dat kan leiden tot een veroordeling zoals bedoeld in 1°, wanneer er een hangend gerechtelijk onderzoek tegen de betrokkene bestaat (...).

4° het feit van zich over te leveren aan enige activiteit die de fundamentele belangen van de Staat (...) bedreigt of kan bedreigen.

5° het feit, vastgesteld door een rechterlijke beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan, dat de betrokken persoon zijn wettelijke verblijfstitel heeft verkregen door een

schijnhuwelijk, gedwongen huwelijk, schijnsamenwoning of gedwongen wettelijke samenwoning.

7. Bij voormeld vonnis van 2 maart 2010 van de correctionele rechtbank te Brugge werden feiten van diefstal en heling van goederen in maart - april 2009 in hoofde van verzoeker bewezen verklaard, maar de opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor de duur van vijfjaar werd gelast, en werd verzoeker veroordeeld tot de betaling van een vergoeding en kosten van het geding, zoals bepaald in het vonnis; de opschorting werd gelast na een omstandige motivering waarin onder meer verwezen werd naar een blanco strafverleden en de onmiddellijke bekentenissen van verzoeker, en gesteld werd "Hij volgde via de VDAB een maritieme opleiding te Zeebrugge teneinde een STCW-attest te bekomen, wat hem de mogelijkheid zou bieden een carrière uit te bouwen aan boord van een schip, van matroos tot officier hoofd van wacht op de brug (...). Gezien de rechtbank van oordeel is dat aan deze beklagde alleszins geen gevangenisstraf dient te worden opgelegd, is de bekommernis om een korte gevangenisstraf te vermijden niet aan de orde. De opschorting die een uitdrukkelijke gunst is, dient in huidig geval dan ook voornamelijk vanuit het criterium gevaar voor declassering bij een veroordeling te worden beoordeeld. Dit gevaar is gezien de professionele ambities van de beklagde, waarbij een getuigschrift van goed zedelijk gedrag tot een van de vereisten behoort, duidelijk aanwezig. Het uitspreken van een veroordeling en het opleggen van een geldboete, zelfs met uitstel, zou de professionele kansen van de beklagde dermate hypothekeren, dat er een onevenwicht zou ontstaan tussen de secundaire gevolgen van een veroordeling en de ernst van de feiten, die, wat hem betreft, relatief beperkt bleven. De beklagde dient echter deze les voor zijn lichtzinnig gedrag goed voor ogen te houden, in het besef dat opschorting in deze omstandigheden een absolute gunst is".

Verder werd verzoeker bij voormeld vonnis van 29 maart 2016 van de politierechtbank te Antwerpen, afdeling Antwerpen, strafrechtelijk veroordeeld voor het negeren van een rood licht in het wegverkeer, waarvoor hij veroordeeld werd tot de betaling van een geldboete, een bijdrage en kosten en hem een rijverbod van 8 dagen opgelegd werd, en het herstel van het recht tot sturen afhankelijk gemaakt werd van het slagen in een theoretisch examen.

Op de zitting van 22 januari 2018 in raadkamer is gebleken dat de geldboete, bijdrage en kosten uit hoofde van voormeld vonnis van 29 maart 2016 inmiddels betaald werden door verzoeker. De raadsman van verzoeker heeft erop gewezen dat hij nooit een uitnodiging tot betaling van de gerechtskosten en bijdrage voor het fonds ontvangen heeft, dat na het negatief advies van het O.M. contact opgenomen werd de FOD Financiën en dat inmiddels alle verschuldigde sommen betaald werden. Uit niets blijkt dat verzoeker ooit voorafgaand aan voormeld negatief advies een uitnodiging tot betaling van de sommen verschuldigd uit hoofde van de voormelde vonnissen ontvangen had.

De drie geseponeerde dossiers hebben volgens de verklaringen van verzoeker en zijn raadsman betrekking op een fuif in het casino van Oostende (2008), een familiale ruzie (2009) en een discussie waarbij de zus van verzoeker die van haar avondschoon opgehaald werd door haar broer, verzoeker, uitgescholden werd voor "vuile buitenlander", waarbij haar broer tussenkwam en het tot een handgemeen kwam (2013).

Er is geen opsporingsonderzoek of gerechtelijk onderzoek ten laste van verzoeker hangende.

8. In de geschetste concrete omstandigheden zijn de feiten waarvoor verzoeker strafrechtelijk veroordeeld werd ernstig en geenszins voor herhaling vatbaar, maar kan er, gelet op wat voorafgaat, niet besloten worden tot een bewezen gewichtig feit eigen aan de persoon van verzoeker met toepassing van artikel 1 §2, 4° W.B.N. dat de nationaliteitsverwerving van verzoeker in de weg staat.

9. Het negatief advies van het Openbaar Ministerie d.d. 7 juli 2017 wordt aldus niet bijgetreden.

10. Aangezien de huidige procedure een procedure op eenzijdig verzoekschrift is en er geen in het ongelijk gestelde partij is, dient de verzoekende partij de kosten van het geding zelf te dragen, zodat deze kosten niet nader te begroten zijn.

OP DEZE GRONDEN:

DE RECHTBANK,

Wijzende in eerste aanleg.

Verklaart de vordering ontvankelijk.

Verklaart het negatief advies d.d. 7 juli 2017 vanwege de Procureur des Konings ten aanzien van de nationaliteitsverklaring, door X. afgelegd voor de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand te Oostende, ongegrond.

Zegt dat de griffie van deze rechtbank kennis dient te geven van deze beschikking aan verzoeker.

Beveelt de mededeling van deze beschikking aan de heer Procureur des Konings te Brugge, die zal zorgen voor de kennisgeving aan de ambtenaar van de Burgerlijke stand.

Legt de kosten van het geding ten laste van verzoeker, zodat ze niet moeten begroot worden.

Verwerpt het meer of anders gevorderde.

Aldus verleend in openbare terechtzitting in het gerechtsgebouw te Brugge op negentien februari tweeduizend achttien.

Aanwezig:

Veerle De Roeck, alleenrechtsprekend rechter;
Hilde Deslypere, eerste substituut procureur des Konings;
Matthias Buysse, griffier.